

plementering i de enkelte lande giver reformen fleksibilitet på en række forskellige områder, og det gælder ikke mindst, hvilken model man vælger for at omlægge støtten, samt også i hvilket omfang man i givet fald måtte ønske at fastholde en kobling.

Regeringen har valgt at implementere den afkoblede støtte gennem den såkaldt regionale hybridmodel, som jeg havde lejlighed til i november at orientere Fødevarerudvalget om.

For nu at være berettiget til at modtage den her afkoblede støtte i form af det, vi nu kalder betalingsrettigheder, altså det, der i dag hedder hektarstøtte, skal man være aktiv landmand. Støtten kan kun aktiveres og dermed udbetales, hvis man eller hun også råder over et antal hektar, der modsvarer det støtteberettigede beløb.

Den danske model indebærer, at landmanden kan søge om den afkoblede støtte i form af de her støtterettigheder. Den enkelte landmands støtterettigheder skal så svare til det antal hektar landbrugsjord, han driver i det første år af reformen.

Oksekødsproducenterne vil modtage et afkoblet tillæg, som bliver beregnet på baggrund af de kvægpræmier, som de modtog i referenceperioden fra 2000 til 2002, og mælkeproducenterne får på samme måde et tillæg oven i betalingsrettigheden, der tager udgangspunkt i den mælkekvote, de har til rådighed ved implementeringen af reformen.

I Danmark har vi mulighed for at afkoble et beløb på 7,4 mia. kr., som så fra 2006 skal udbetales i direkte støtte. Af det beløb vil de 79 pct. fordeles gennem det, vi kalder den regionaliserede pulje, og knap 18 pct. fordeles som individuelle tillæg til kvægproducenterne til de betalingsrettigheder, de får. Det er kun 3,4 pct., der opretholdes som koblet støtte i kvægsektoren og i fåresektoren, altså til moderdyr for så vidt angår fårene.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at afkoblingsgraden i Danmark ligger væsentligt over det forventede gennemsnit i EU. Det er ikke alle lande, der på nuværende tidspunkt har besluttet, hvilken model de vil vælge, og hvordan de i øvrigt vil implementere reformen, men på grund af den viden, vi har i øjeblikket, ser det ud, som om gennemsnitsafkoblingsgraden i EU vil komme til at ligge på ca. 85 pct., hvor vi i Danmark vil komme op på godt 96 pct., hvilket ligger fuldstændig i tråd med den vedtagelse, som et meget bredt flertal her i Folketinget vedtog den 5. november 2002.

Den danske model indebærer også, at den nye direkte støtte i mælkesektoren afkobles samtidig med den øvrige støtte, og det betyder i realiteten, at mælkestøtten afkobles 2 år tidligere, end der i virkeligheden er krav om.

Kl. 13.10

Hvornår skal den her reform så implementeres? Der er det fortsat målet, at støtteomlægningen i Danmark skal finde sted fra næste år, altså så tidligt som overhovedet muligt. Ministeriet og især Direktoratet for FødevarerErhverv har siden efteråret arbejdet på højtryk for at være klar til 2005. Det tyder også på nuværende tidspunkt på, at det vil være muligt at få it-systemerne tilpasset og få de detaljerede regler på plads.

Den helt sikre melding om tidspunktet får vi formodentlig først i midten af april måned. En væsentlig årsag til, at vi ikke på nuværende tidspunkt kan melde fuldstændig klart ud, er, at man fortsat drøfter detaljerede regler i EU, i Bruxelles, som også vil have betydning for bl.a. forvaltningen af reformen. Meldingen er, at Kommissionen vil være færdig med sine drøftelser den 31. marts.

Men med det valg, vi har gjort, altså implementeringen af hybridmodellen, får vi en model, som for det første passer bedst til de danske forhold, dvs. den dynamik, der jo er i dansk landbrug, bl.a. strukturudviklingen. Der er også en meget stor handel med rettigheder til at drive jorden, altså forpagtninger, som på den her måde bliver løst på en relativt fornuftig måde.

For det andet er det også en forenkling. Sagen er jo den, at med den her model får arealerne i hvert fald som udgangspunkt den samme støtte. Det er også en model, der betyder så lidt omfordeling som muligt mellem de forskellige sektorer, og endelig er det en mere markedsorienteret reform, hvor der er fokus på miljø og på dyrevelfærd.

Reformen indebærer også en reduktion af den direkte støtte, altså de midler, der skal overføres til landdistriktspolitikken. Det, vi kalder modulation, tilgodeser jo i øvrigt de mindre bedrifter, for situationen er den, at hvis man modtager mindre end 5.000 euro i støtte, det svarer til ca. 37.500 kr., skal man ikke bidrage til modulationen. Når modulationen er fuldt indfaset i 2008, vil det betyde, at danske landmænds samlede støtte reduceres med 307 mio. kr., og heraf vil de 80 pct., ca. 245 mio. kr., tilgå det danske budget for landdistriktspolitikken.

Reformen indebærer ikke blot, som jeg har nævnt, en finansiel styrkelse af landdistriktspo-